Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 71 (2318) ▪ Четвер, 20 квітня 2000 року ▪ Ціна договірна

У день розширеного засідання Кабінету Міністрів України за участю Президента України, Голови Верховної Ради і голів парламентських комітетів щодо підсумків роботи уряду в першому кварталі 2000 року пікетники підтримують наміри віце-прем'єра Юлії Тимошенко налагодити «прозорі» схеми на енергоринку.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

▪ *1113 р. Київський престол зайняв Володимир Мономах.*

▪ *1622 р. Помер видатний державний та військовий діяч гетьман Петро Конашевич-Сагайдачний.*

▪ *1900 р. Народився геніальний комік українського театру Микола Яковченко.*

▪ *1902 р. Подружжя Кюрі отримало чистий радій.*

20 квітня

Уряд — про перший квартал

Накопичено потенціал для прискорення економічних реформ і розв'язання соціальних питань — заявив у доповіді на розширеному засіданні Кабміну перший віце-прем'єр-міністр Юрій Єханулов. Так, за його словами, за січень—березень 2000 року вперше за історію незалежної України досягнуто зростання ВВП — 5,6 відсотка, порівняно з минулим роком.

І все одно підсумки економічного і соціального розвитку країни у першому кварталі 2000 року стали предметом гострого обговорення на розширеному засіданні Кабміну. У ньому взяв участь Голова Верховної Ради Іван Плющ. Президент України Леонід Кучма, виступаючи на засіданні, попередив, що уряд має враховувати попередній досвід.

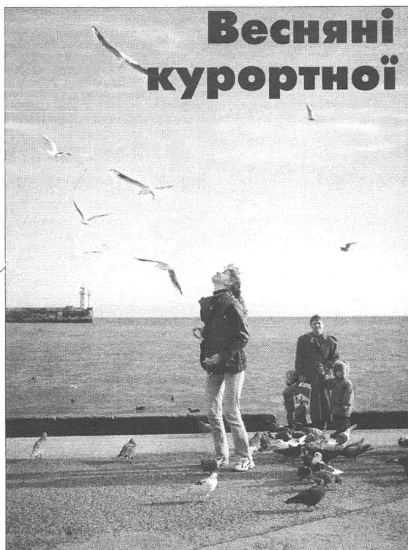
На засіданні були присутні глави обласних держадміністрацій і обласних рад, керівники низки центральних органів виконавчої влади, банків, а також народні депутати.

У номер

Планують візити

Робочий візит Прем'єр-міністра України Віктора Ющенка до США плановано орієнтовно на період з 9 по 13 травня. Про це у вівторок у Києві повідомило агентству «Інтерфакс-Україна» інформоване джерело в Кабінеті Міністрів України. Ним зазначено також, що це попередні терміни візиту українського прем'єра до США й остаточно їх ще погоджуватимуть. Водночас стала відома дата візиту до України Президента США Білла Клінтона.

Весняні настрої курортної столиці

Ялта, яка аж ніяк не відчуває себе Попелюшкою серед курортів, а завдяки заряснілим самітам і фестивалям дедалі впевненіше піднімає свій міжнародний імідж престижного місця відпочинку, у міжсезоння багато втрачає. Пори року, під час яких тут не бачать курортників, для багатьох ялтинців — час випробувань на виживання. Саме цей період найдужче оголює численні проблеми пересічних мешканців столиці кримських курортів. Які саме — про це в бесіді нашого кримського кореспондента з міським головою Володимиром Марченком.

Фото Сергія ДАВИДКОВА (УНІАН).

Репортаж

Орли з «гнізда» міськвійськкомату

Київський міський збірний пункт. Молоді люди у цивільному уважно стежать за військовиками, очікуючи наказу. Через кілька годин розпочнеться їхня служба у Збройних силах України. А поки що вони ще цивільні — Миколи, Івани і Сергії вислуховують прощальні настанови батьків, дівчат, дружин і друзів.

А Олексія Волосовського на службу проводжає його син Віталик. Тут-таки, на плацу, він навчає татка віддавати честь і крокувати, "як справжній солдат".

— Головне, Миколо, навчися онучі правильно в'язати. Ноги бережи! — радять поголеному під пілотку товаришеві ті, хто прийшов його провести. — І ще — ближче до кухні тримайся, подалі від начальства. А ми до тебе приїжджатимемо у вихідні, тут рукою подати...

(Закінчення на 8-й стор.).

Я вам пишу...

Зрівнялівка — вдячність за ризик

37 років я працював у шахті. У райсоцзабезі сказали, що я повинен отримувати 226 гривень. А насправді одержую 90 грн. Така сама пенсія в нашому селі у доярки та пастуха. Ні, я не кажу, що вони цього не заслужили. Але хіба було колись таке, щоб за один день в Україні гинуло 80 пастухів — так, як це сталося з шахтарями?.. Я все своє життя дивився смерті в обличчя. Дивом залишився живий. І ось така принизлива, образлива зрівнялівка. Коли їй буде покладено край? Скільки вже кажуть про пенсійну реформу: а віз і нині там. Коли в нашій державі, нарешті, буде вирішено це найважливіше питання?

В'ячеслав СТАРЧУН.

Пролетарське
Коропського району
Чернігівської області.

Надзвичайна ситуація

Хлопчик до школи приніс флакон...

А в ньому виявилася рідина, випарами якої отруїлися 16 шестикласників одеської школи №15. Усіх їх було одразу доставлено до 3-ї міської дитячої лікарні, де вже отруїлись і дорослі, які за запахом намагалися визначити, що то за рідина. Як повідомив **наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК**, для лікування хворих, передусім дітей, у яких різко підвищився тиск, упала температура тіла, запасів медичних препаратів у лікарні виявилося недостатньо. Тож начальнику міського управління охорони здоров'я Олені Якименко довелося об'їздити кілька аптек, щоб придбати ліки. На щастя, всіх потерпілих вдалося врятувати. Рідину здано на лабораторні дослідження. Правоохоронці ведуть розслідування обставин, за яких отрута потрапила до підлітка.

До 55-річчя Перемоги

Реквієм безсмертному подвигу

Народна пам'ять, що закарбувала імена полеглих в ім'я Перемоги у Великій Вітчизняній війні, незгасна. І підтвердженням цьому є трагічний мартиролог — історико-меморіальний серіал "Книга Пам'яті України".

Понад десять років тисячі пошуковців-ентузіастів, науковців, працівників архівів, військкоматів створювали картотеки архівних даних майже на шість мільйонів наших співвітчизників. Результатом їхньої праці став реквієм безсмертному подвигу героїв — 250 томів «Книги Пам'яті України», де вміщено прізвища полеглих на фронтах другої світової війни.

У підсумковому виданні — «Безсмертя» — авторський колектив, очолюваний академіком Петром Панченком, вмістив узагальнені відомості про внесок українського народу в перемогу над фашизмом.

▪ *Унаслідок ураження струмом у Дзержинську (Донецька область) на шахті імені Артема виробничого об'єднання «Артемвугілля» загинув шахтар.*

▪ *У порту Південному Одеської області внаслідок аварійного скидання мазуту із судна «OGC Amerika» (під норвезьким прапором) забруднено 3 км берегової смуги*

▪ *Для Чернігівської дитячої лікарні №1 із Відня відправлено гуманітарну допомогу на 100 тисяч доларів.*

P. S.

Ідуть хлопці в армію

У номер

■ Київ

Заактовано 300 порушень

Проведений референдум створив нову політичну ситуацію в країні, — заявив на прес-конференції 19 квітня лідер соціалістів народний депутат Олександр Мороз. На його думку, з'явилася можливість створити широку опозицію до влади. Перший крок до цього зробили лідери деяких ліво- і правоцентристських партій, які підписали меморандум про утворення координаційної ради політичних партій і громадських організацій на захист Конституції, демократії і парламентаризму.

Учасники прес-конференції навели ряд фактів порушень закону і Конституції під час проведення референдуму. А всього їх заактовано, за словами Олександра Мороза, понад 300. Найголовнішим порушенням є дозвіл голосувати достроково. Оскільки закон, на їхню думку, не передбачає такого волевиявлення. Координаційна рада планує опротестувати результати всенародного опитування, в тому числі в міжнародних організаціях. Уже, зокрема, надіслано листи до Парламентської Асамблеї Ради Європи і Європарламенту. Водночас народні депутати, члени координаційної ради братимуть активну участь у розробці і прийнятті змін до Основного Закону, щоб не допустити встановлення в Україні авторитарного режиму.

■ Дніпропетровськ

Залізна лихоманка ще й вибухонебезпечна

На один з приймальних пунктів металобрухту у Кривому Розі серед іншого залізяччя юні заготівельники принесли й бойову гранату часів минулої війни. Як повідомив наш власний кореспондент Микола Нечипоренко, металобрухтова лихоманка, яка багатьох в регіоні не залишила байдужими, призвела до того, що торік саперам та піротехнікам довелося знешкоджувати майже триста небезпечних знахідок.

Не менш інтенсивно їх виявляють і цього року. Підбираючи геть усе залізне, що можна здати, у Дніпропетровську недавно натрапили на артилерійський снаряд і міну, у Павлограді — на авіабомбу, у Дніпродзержинському, Нікопольському та Широківському районах — на інші добряче проіржавілі боєприпаси.

■ Кривий Ріг

... Стала домна непритомна

Два «металісти» мало не паралізували роботу дев'ятої домни Криворізького металургійного комбінату.

У пошуках металобрухту вони зрізали недіючу високовольтну опору, яка впала на лінію електропередач. «Дев'ятка», десять підстанцій і колонія посиленого режиму лишилися без електроенергії. Сталося це за кілька хвилин потому, як робітники домни провели чергову плавку. Якби аварія сталася безпосередньо під час розливки розплавленого чавуну, не обійшлося б без потужного вибуху. На щастя, аварійні служби вчасно підключили автономне джерело енергії, і вже через три години «дев'ятка» одержувала електроенергію, як завжди. Збитки від аварії, як повідомив наш позаштатний кореспондент Олександр Анищенко, оцінюють у 2 мільйони гривень. Зловмисників затримано.

■ Полтава

Перша весна «Авангарду»

Приватне сільгосппідприємство «Авангард» Козельщинського району утворене нинішньої весни після реформування агрооб'єднання «Припсільське». «Вільні селяни» мають більш як 2 тисячі гектарів землі, техніку, худобу — живуть більш-менш заможно. Сьогодні головна турбота — посівна.

Фото Миколи БЕЗНОСА.

Приватизуємося. Але обережно

Ранкове й денне засідання 19 квітня

Парламентська хроніка

Згідно з Регламентом депутати лише обговорювали внесені до порядку денного законопроекти, а голосування з них відбудеться у четвер. Перший законопроект — про внесення змін до Закону «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» — передбачає звільнити від призову тих юнаків, у яких під час служби в армії загинули, померли чи стали інвалідами батько, мати, рідні, брат чи сестра. Комітет з питань національної безпеки й оборони підтримав урядовий законопроект. Як пояснив його голова Борис Андресюк (фракція СДПУ (о)), молода людина, яка під час служби втратила когось із рідних, навряд чи зможе сповна виконувати нелегкі армійські обов'язки. Хоча під час обговорення депутат Віталій Журавський (фракція НДП) назвав запропонований законопроект «юридично неточним». Адже не зрозуміло, чи звільняються від військової служби призовники, які втратили батька, матір, брата чи сестру, скажімо, перед призовом.

У законопроектах про внесення змін до статті 5 Закону України «Про приватизацію державного майна» та Закону «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації», які доповів заступник голови Фонду державного майна Юрій Гришан, пропонувалося дозволити приватизацію близько 200 об'єктів. Це підприємства загальнодержавної системи зв'язку, майнові комплекси інфраструктури залізничного транспорту, які виробляють тепловози, електровози, майнові комплекси підприємств соляної промисловості, підприємства лікеро-горілчаної галузі. Водночас до переліку об'єктів, які мають загальнодержавне значення і не підлягають приватизації, внесено майнові комплекси НАНУ, наукових установ, що включені до державного реєстру Кабінету Міністрів, майно аварійно-рятувальних служб. Заступник міністра економіки Олександр Шлапак запропонував розглянути цей законопроект разом із законопроектом про корпоратизацію. Адже деякі об'єкти, які не можна приватизувати, можуть бути корпоратизовані. Головний аргумент уряду — приватизація сприятиме залученню інвестицій.

Депутати неоднозначно сприйняли пропозиції уряду. За словами голови Комітету з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій Олексія Костусєва, найбільше заперечень і сумнівів мають депутати щодо приватизації майна лікеро-горілчаних підприємств і солевидобувної промисловості. Тому комітет ВР запропонував прийняти цей закон у першому читанні, щоб у процесі доопрацювання конкретно визначитися з кожним підприємством.

Обидва варіанти змін до закону «Про заставу» —урядовий і депутата Івана Ткаленка — передбачають механізм отримання кредитів на житло під заставу нерухомості. Тобто людина отримує кредит, купує нову квартиру, живе в ній, але цю квартиру, доки не виплачено кредит, беруть під заставу. Співдоповідач Василь Онопенко (фракція «Батьківщина») зазначив, що ідеально було б виписати ці питання в новому Цивільному кодексі. Однак доки його немає, треба хоча б прийняти закони про заставу та іпотеку. Якщо сьогодні кредити видають під 30—60 відсотків і на короткий термін — на три роки, то після прийняття закону відсоток за кредити зменшиться до 20—30, а період кредиту збільшиться до 15—20 років, — наголосив В. Онопенко. До того ж не треба буде створювати резервного фонду в разі ризику. Профільні комітети запропонували прийняти обидва законопроекти в першому читанні. Однак у депутатів з'явилися запитання про захист інтересів дітей, недієздатних, престарілих, інвалідів стосовно придбаних у такий спосіб квартир.

На денному засіданні депутати також розглянули проект закону про внесення змін до деяких законів з передання об'єктів права державної власності в комунальну власність та законопроект про ввезення в Україну в 2000 році цукру-сирцю тростинного.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Рішення референдуму — в життя!

Фракція Українського народного руху вимагає припинити політичні спекуляції за результатами референдуму 16 квітня, виконати пропозиції Ради Європи про конституційну реалізацію його рішень і не допустити згортання демократії в Україні.

Про це сказано в заяві фракції УНР, розповсюдженій у Верховній Раді.

Фракція вказала на порушення під час проведення та підготовки референдуму.

«Галас навколо рішення РЄ, навішування політикам ярликів з арсеналу комуністичного минулого, звинувачення у зраді, а тим паче некоректні закиди у бік важливої міжнародної інституції, членом якої зовсім недавно стала наша держава, є не що інше, як спроба зійти з європейського шляху розвитку», — зазначено в заяві.

Комуністи звинувачують

Фракція Компартії України наполягає на звіті Центрвиборчкому про свою роботу на сесійному засіданні парламенту, а також на переобранні складу ЦВК.

Як заявив лідер фракції КПУ Петро Симоненко, виступаючи в середу з трибуни Верховної Ради, фракція вважає це необхідним, оскільки ЦВК «сприяв фальсифікації» народного волевиявлення на минулому всеукраїнському референдумі.

Фракція, за його словами, також наполягає, щоб у сесійній залі з доповіддю виступив голова регламентного комітету Віктор Омеліч про роботу системи «Рада». За словами лідера комуністів, голосування щодо більшості прийнятих останнім часом законодавчих актів сфальсифіковано.

Усі влучили в ціль

Вікторина

Підбито підсумки першого туру вікторини, яку «ГУ» проводить спільно з командуванням Вінницької 43-ї ракетної армії. У серпні ракетники святкуватимуть 40-річний ювілей армії. Йому й присвячено нашу вікторину.

Усі, хто надіслав листи до редакції, правильно відповіли на поставлені запитання. Найточніше влучили в «ціль» ветерани Великої Вітчизняної війни і ракетних військ — Володимир Борсук із Хмельницького, Георгій Гелевич та Олексій Іващенко з Вінниці, Микола Колесник із Глухова Сумської області. Вичерпні відповіді дали колишні ракетники Борис Бризицький з Охтирки Сумської області, Інфак Калимулін з Вінниці, Юрій Самарський з Харкова та Віктор Тарасов із Житомира.

Вікторина зацікавила також представників інших родів військ. Щоправда, їх знання про історію армії виявилися менш глибокими. За винятком хіба що Петра Моргуна, офіцера військ ППО, з Охтирки Сумської області. Хоч як прикро, не було листів з Луцька, Гайсина Вінницької та Первомайська Миколаївської області. У названих регіонах дислокувалися свого часу великі ракетні підрозділи. Ракетникам, які проходили в них службу, а нині мешкають у цих населених пунктах, звичайно, є про що згадати, однак...

Приємно здивував лист із Могилева-Подільського на Вінниччині. «Мені дуже хотілося взяти участь у вікторині, — пише Микола Стиренко, — але в бібліотеці, на жаль, не виявилося жодної книги про ракетні війська». Нічого дивного, такої літератури немає. Тому й цінні спогади, надіслані учасниками вікторини. До речі, усі ці спогади й надалі зберігатимуться в музеї ракетних військ, що створюється нині. Як і перша книга «Вінницька 43-тя стратегічна», написана на основі матеріалів із грифом «таємно» підполковником запасу В'ячеславом Шульгіним.

А тепер запитання другого туру:

1. Розкажіть про історію формування частин 43-ї ракетної армії на базі інших родів військ, зокрема й 43-ї Повітряної армії дальньої авіації.

2. Які підрозділи (частини) займалися зберіганням, експлуатацією та підготовкою до бойового застосування ядерних зарядів? Назвіть відомі вам типи головних частин.

3. Що поєднувало НВО «Південне» із 43-ю ракетною армією? Назвіть прізвища конструкторів, ракетами яких оснащувалася армія.

4. Коли і в якому місці бойові розрахунки 43-ї РД здійснювали навчально-бойові та бойові пуски?

Відповіді надсилайте до 25 травня ц. р.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

І ліві, і праві — проти спекуляцій

Весняні настрої курортної столиці

Інтерв'ю з міським головою Ялти Володимиром Марченком

Самоврядування

(Початок на 1-й стор.).

— Насамперед про листи від мешканців так званих «спальних» районів, стомлених частим безводдям, відключеннями електроенергії, вимушеними пішими маршрутами вузькими вуличками, що ведуть на гірські схили. Серед численних запитань і таке: коли поліпшить їхнє життя підвісна канатна дорога?

— Фунікулер з'явиться, коли знайдеться солідний інвестор.

Переселень з наданням житла, замість так званих «фанерних» будиночків 10-го і всіх інших мікрорайонів, не буде і в перспективі. Нове будівництво на території всієї Великої Ялти не планується. На це немає грошей. Хто побажає викупити розвалюху і побудувати пристойний будинок, той обов'язково отримає дозвіл міського керівництва. Загалом авторам листів можна відповісти коротко — держава перестала думати за кожного. Настав час кожному думати за себе.

Питання електроенергетики не обговорюватимемо, бо на місцевому рівні їх все одно розв'язати неможливо. Щодо постачання водою, то курортники будуть нею забезпечені — об'єднанню «Ялтакурорттеплоенерго» завчасно вдалося виділити більш як мільйон гривень на ці потреби. А мешканцям Ялти на подачу гарячої води найближчим часом розраховувати не доведеться, бо котельні "Теплокомуненерго», які забезпечують мазутом через кримський уряд, отримали поломину від необхідного.

Треба закінчити газифікацію Гаспри, Масандри, Никити, Гурзуфа. Ще одна важлива проблема — утримання в порядку наявного житлового фонду.

Потребує порятунку ліфтове господарство. Нормалізувати його роботу можна лише шляхом реорганізації. Тут не повинно бути монополістів.

Не розв'язано в місті й проблему пасажирських перевезень. Єдине, що може міська влада, — провести конкурс на це право і забезпечити по одному пільговому місцю в кожному мікроавтобусі. Проблему перевезень 52 категорій пільговиків це вочевидь не розв'яже.

Нарешті є чим боротися з пожежами: на горі Ай-Петрі розташувалися сили МНС, яким надано вертоліт, поліпшилась екіпіровка вогнеборців і лісників.

— А як розв'язуєте головну проблему — наповнюваність бюджету?

— Щоб жити небідно, місто має витрачати на свої потреби майже 50 мільйонів гривень. До 2002 року плануємо вийти на оптимальні показники: 47—48 мільйонів. У штабі з координації зборів і податків зібрали ініціативних людей. Головне завдання —кожного року жити краще, ніж попереднього. Торік це вдалося на 18 відсотків. Нині, незважаючи на не зовсім удалий початок, — на 11. Показник цей значно зросте, бо приходять інвестори. Ми прогнозуємо збільшення наповнюваності бюджету, а відтак і поліпшення життя ялтинців — десь на чверть порівняно з минулим роком.

— Майбутнє міста ви, певно, пов'язуєте зі створенням у регіоні території пріоритетного розвитку?

— Це половина успіху у розв'язанні поставлених перед керівництвом Ялти завдань. Тепер є надії, що з'являться інвестори, які добудують «заморожені» корпуси й курортну інфраструктуру вздовж усього узбережжя. Тепер, коли маємо державні гарантії про пільги суб'єктам ТПР, підтверджені указом Президента, час залучати серйозні й чесні інвестиції на Південний берег.

Та досі доводиться долати старе гасло — «Не пустимо іноземців на рідну землю». Майже годину довелося переконувати депутатів міськради, щоб передати землю, на якій розташоване дитяче кафе «Аміго», в приватну власність. Адже лише за такої умови інвестори готові створити на цьому місці не просто кафе, а цілий дитячий комплекс. Приватизація для них — гарантія того, що наступний склад депутатів не перегляне рішення нинішнього. Бізнесмени — народ прагматичний і ризикувати своїми грошима не хочуть.

Незабаром зареєстрованим суб'єктом території пріоритетного розвитку Велика Ялта стане підприємство з наведення чистоти в місті. Вигоди очевидні: якщо досі за одну імпортну машину, яка чистить вулиці, треба було заплатити 770 тисяч гривень, то нині, коли почали діяти пільги, — лише 440 тисяч. Крім звільнення від митних зборів, гарантовано звільнення від ПДВ, земельного і податку на прибуток у перші три роки роботи, чимало інших поступок, які здешевлюють інвестиційні проекти загалом наполовину. Це швидко зрозуміють ті, хто вміє рахувати.

Першими суб'єктами ТПР стануть готель «Ореанда», морський порт, де розроблено проект причалу для прийому сучасних круїзних суден, прибуття яких ми вже цього сезону очікуємо щодня.

— Особлива зацікавленість курортників — до будівництва аквапарку у Блакитній затоці, який має стати однією з головних принад сезону.

— Мене передусім цікавить економічний ефект цієї справи. На аналогічних комплексах затрати окуповуються за півтора року, і аквапарки дають значні прибутки. Суми такі значні, що стало ясно — аквапарк потрібен і в Ялті. Оскільки така будова потребує великих грошей, а їх у нас немає, знайшли людей, які, об'єднавши кошти наших, болгарських і російських підприємців у ТОВ «Кримболгарпівденсервіс», змогли спрямувати їх на створення цього масштабного проекту.

Депутати одностайно дали добро на спорудження комплексу, вирішили розмістити його в районі Сімеїза, поруч з горою Кішка, скелями Дива й Монах у чарівній Блакитній затоці, куди постійно ходитимуть катери і автотранспорт в розрахунку дві тисячі пасажирів на день.

На початку літа запустимо першу чергу «міста розваг» для дітей і дорослих. Сьогодні на очах зростають дві двоповерхові споруди, в одній з яких будуть комфортабельні кабіни для переодягання відпочивальників і медичний центр, а в другій — ресторан, кафе, на даху — велетенська гора-жолоб, по якому бажаючі потраплятимуть у штучну Ліниву річку. Між ними розташується велетенське шатро, в тіні якого можна посидіти з друзями, відпочити. Головна принада комплексу —8 басейнів різної глибини, куди по восьми дитячих і семи дорослих гірках з ранку і до ночі скочуватимуться спраглі до веселощів курортники. Під цей острів гарного настрою ми відвели майже 9 гектарів площі. А попереду друга черга будівництва: поле для гри в гольф, тенісні корти з трав'яним і штучним покриттям, фешенебельний готельний комплекс, що складається з ряду котеджів і комфортабельного пляжу на узбережжі невимовної краси.

Ця зона розваг докорінно поліпшить інфраструктуру Сімеїза. Тут вже отримали роботу двісті жителів селища, яке нині готується прийняти на свої автостоянках щодня 50 автобусів і 300 легковиків. Одночасно розгортається втілення проекту захисту прибережної зони, прокладання п'ятикілометрової нитки каналізації, водогону, реконструкція насосної станції і колекторів, зміцнення берега і протизсувні роботи, перенесення кабелю урядового зв'язку, реконструкція під'їзних шляхів через Понизовку. Про реалізацію такого масштабу робіт самотужки місто й мріяти не могло.

— Схоже, Ялта зі своїм унікальним природним ландшафтом і багатющою історико-культурною спадщиною нарешті дочекалася початку розв'язання питань формування комфортного і високоестетичного середовища. Звісно, без уваги Києва й Сімферополя, якою ви не обділені, це не відбулося б...

— Турбота ця давня і постійна, а допомога відчутна. У 1997 році було підписано Указ Президента «Про заходи по розвитку курортної зони Великої Ялти». В наступному Кабмін України затвердив «Комплексну програму соціально-економічного розвитку Великої Ялти як курорту загальнодержавного значення». Досить сказати, що Ялтинські витрати стоять окремим рядком у держбюджеті України.

Та й ми почали ефективніше використовувати свої внутрішні резерви, краще запрацювали місцеві підприємства. Основна передумова зростання —спокійна і стабільна ситуація в місті, яка почала налагоджуватися після подій, що передували виборам два роки тому, та указів, котрі стосуються боротьби з корупцією в країні.

За цей час Ялта стала вільною від економічного рекету, курортом, де можна спокійно і захищено відпочивати.

Нормально запрацювала служба «швидкої допомоги», фінансуються програми придбання інсуліну і лікування сухот, відновлено харчування в школах дітей з малозабезпечених сімей. Оновлений склад виконкому знайшов нові шляхи для розв'язання старих проблем.

Завдяки закону про місцеве самоврядування всі селищні ради Великої Ялти підпорядковано міській. Тепер вже не треба обирати до 2002 року 30 селищних рад, одну сільську і дві міські. Замість непотрібної «суверенізації» з 33 місцевих громад, стількох само керівників, начальників міліції, начальників податкової інспекції тощо маємо єдиний колектив, позбавлений містечкового псевдопатріотизму, об'єднаний однією справою: підняти привабливість Ялти до рівня курорту світового значення.

Вів бесіду **Віктор ХОМЕНКО.**

Репліка

Весна — пора взаємних обіцянок

Український союз промисловців і підприємців разом з Конфедерацією роботодавців України у вівторок уклали своєрідний договір про наміри з главою Державної податкової адміністрації Миколою Азаровим.

І багатьом пригадалося: не вбий, не перелюбствуй, не вкради... Одне слово, нічого нового. Але якщо ця подія не була організована з метою нагадати громадськості про існування таких об'єднань, як УСПП і Конфедерація, то може створитися враження, що в країні не всі закони працюють. Скажімо, про адміністративну і кримінальну відповідальність чиновників за вмисне нехтування постулатами нашого податкового законодавства.

Прикметно, що серед присутніх були й поважні особи, які днями підписали Гененеральну угоду між урядом, роботодавцями і профспілками про дотримання соціальних гарантій, тобто тих само християнських заповідей. І тоді глава координаційної ради Конфедерації роботодавців і за сумісництвом глава партії УСПП Анатолій Кінах визнав, що між обіцянками і реаліями лежить прірва.

Григір ЧОРНИЙ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до пункту 2 Закону України «Про деякі заходи щодо економії бюджетних коштів»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. У пункті 2 Закону України від 17 лютого 2000 року «Про деякі заходи щодо економії бюджетних коштів» слова «речового майна і продовольчих пайків або за бажанням військовослужбовців грошової компенсації замість них» замінити словами «продовольчих пайків або за їх бажанням грошової компенсації замість них та замість речового майна».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
23 березня 2000 року.
№ 1577-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 255 Кодексу України про адміністративні правопорушення

Верховна Рада України **постановляє:**

1. З пункту 4 частини першої статті 255 Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст.1122) абзац четвертий «член інспекції робітничого контролю профспілок (стаття 155)» виключити.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
23 березня 2000 року.
№ 1580-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про боротьбу з корупцією»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. У статті 16 Закону України «Про боротьбу з корупцією» (Відомості Верховної Ради України», 1995 р., №. 34, ст.266; 1997 р., № 19, ст.136; 1998 р., № 26, ст.149; 1999 р., № 16, ст.97, № 26, ст.213) слова «Комітетом Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності та боротьби з організованою злочинністю і корупцією» замінити словами «Комітетом Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
23 березня 2000 року.
№ 1594-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст.358; 1994 р., № 24, ст.184; 1999 р., № 4, ст.35, № 16, ст.98, № 34, ст.274) такі зміни:

у тексті Закону слова «Комітет Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності та боротьби з організованою злочинністю і корупцією» у всіх відмінках замінити словами «Комітет Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією» у відповідних відмінках.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
23 березня 2000 року.
№ 1593-III.

Хроніка. Факти. Події

■ Кишинів

Студенти перемогли

Після кількох днів запеклих сутичок студентів з поліцією, що призвели до каліцтва з обох сторін та до матеріальних збитків, мерія Кишинева пішла на те, щоб відновити для студентів безплатний проїзд у міському транспорті. Саме скасування цієї пільги стало приводом для протестів, які переросли в масові заворушення.

■ Москва

Скуратова відправили у відставку

Рада Федерації проголосувала за звільнення Юрія Скуратова з посади генерального прокурора Росії. Оскільки від новообраного президента Росії пропозицій щодо кандидатури на посаду генпрокурора не надходило, питання про призначення глави генпрокуратури Росії знято з порядку денного пленарного засідання Ради Федерації.

■ Сеул

Підготовку до саміту розпочато

Як повідомляє агентство "Сіньхуа", уряд Республіки Корея запропонував КНДР провести попередню нараду на рівні заступників міністрів для підготовки до міжкорейського саміту. Ця нарада може відбутися 22 квітня. Нагадаємо, що саміт заплановано на червень.

■ Нью-Йорк

Помічників УНІТА буде покарано

Рада Безпеки ООН ухвалила резолюцію, яка може призвести до введення санкцій проти країн, що торгують з ангольським опозиційним угрупованням УНІТА. У доповіді ООН зазначено, що УНІТА імпортує зброю з Болгарії та експортує алмази через Бельгію за допомогою інших африканських країн, зокрема Того й Буркіна-Фасо.

■ Бразилія

Свято, але не для всіх

Близько 2000 бразильських індіанців зібралися на конференцію в місті Порту-Сегуру, щоб відзначити... 500 років європейської колонізації. Зустріч відбувається на узбережжі, куди 1500 року висадилися португальські моряки. Через кілька днів у Бразилії розпочнуться офіційні урочистості. Проте індіанці вважають, що святкувати нічого — за 500 років їхня чисельність зменшилася в кілька десятків разів.

■ Джакарта

Судять солдатів

В Індонезії розпочався суд над 24 солдатами, яких обвинувачують у масових убивствах під час заворушень торік у північній провінції країни Ачех. Тоді було вбито вчителя і 70 його учнів. Представники індонезійської армії наполягають на тому, що люди загинули під час бою із сепаратистами, проте свідки розповідають про масову страту.

■ Маніла

Розбився пасажирський літак

На Філіппінах розбився пасажирський літак авіакомпанії "Ейр Філіппін", що здійснював рейс із Маніли до міста Давао. Боїнг 737-200, на борту якого перебувала 131 особа, впав на острові Самал, не долетівши до пункту призначення. За даними рятувальників, у катастрофі не вижив ніхто. Причини падіння літака поки що невідомі.

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Коли буде поставлено крапку в придністровському конфлікті?

Офіційна влада Молдови домагається, щоб на черговому засіданні Парламентської Асамблеї Ради Європи було заслухано придністровське питання, сподіваючись, що сприяння міжнародних організацій допоможе поставити крапку в ньому вже нинішнього року. Для молдовської дипломатії це питання номер один, з яким пов'язується не менш важливе — вивезення російських озброєнь і виведення російських військ з території республіки. Глава місії ОБСЄ в Молдові Вільям Хілл сказав кореспондентові «Голосу України», що Україна як посередник у переговорному процесі між Кишиневом і Тирасполем багато робить, аби цей процес активно рухався. Росія, на його думку, останнім часом дещо дистанціювалася від придністровських проблем. Про те, які перспективи взаємовідносин Кишинева і Тирасполя, наша сьогоднішня бесіда з постійним Повноважним представником Президента України на переговорах щодо врегулювання придністровського конфлікту Євгеном ЛЕВИЦЬКИМ.

— Євгене Вікторовичу, вивезення російських озброєнь з території Придністров'я тепер проблема не тільки молдовська. Про це свідчить той факт, що США, європейські країни заявили про готовність виділити фінансові кошти під цей процес. Кошти акумулюються, наскільки відомо, у вільному фонді ОБСЄ. Для України, яка межує з Придністров'ям, це, ймовірно, теж важливо...

— Для нас на першому місці — ліквідація величезних арсеналів у селі Ковбасне, де складовано, за офіційними даними, тільки боєприпасів 40 тисяч тонн. Це фізично небезпечний об'єкт, який, не дай Боже, може призвести до екологічної катастрофи. Що зробила Україна, щоб цього не сталося? Ще 1994 року ми підписали угоду з РФ про транзит російських озброєнь і військ через нашу територію. Україна цей документ ратифікувала. Перед стамбульським самітом ОБСЄ три ешелони з російським озброєнням через нашу країну проїхали безперешкодно. Ми й надалі готові забезпечувати всі умови для ліквідації вибухонебезпечного об'єкта й виведення російських військ. Створено групу країн-донорів, які виявили готовність надати фінансову допомогу під час вивезення зброї. Знадобляться додаткові під'їзні шляхи, рухомий склад, будматеріали тощо. Все це коштує грошей. США вже заявили, що їхнім бюджетом передбачено виділення під вивезення російської зброї 30 млн. доларів. Створено оціночну комісію, яку очолює французький генерал Оседа. У цій комісії будуть і представники України. Проблема ось у чому: за висловлюваннями придністровського керівництва, не дотримуються домовленості між Придністров'ям і Росією про розподіл (у грошовому виразі) того майна, яке слід вивезти. Придністров'я поки що не пускає оціночну комісію на склади озброєння. Свою стурбованість ситуацією, що склалася, ми висловлюємо регулярно. Тому що зацікавлені, щоб боєприпаси було вивезено.

Існує один нюанс: ми говоримо про повне виведення російських військ з території Молдови. Але не слід плутати оперативну групу російських військ із російськими миротворцями. Статус ОГРВ — один, який існує ще з часів Радянського Союзу. Миротворча операція має зовсім інші юридичні підстави — вони базуються на угоді 1992 року між Молдовою і Росією. Миротворців буде виведено тоді, коли сторони ухвалять рішення про завершення миротворчої операції.

Щодо опергрупи російських військ, то ми за цілковите виведення її з території Молдови. Хоча це питання суто Молдови і Росії. Але ми поважаємо молдовську конституцію, яка забороняє присутність іноземних військ на території країни.

— Росія дозволяє оціночній комісії моніторинг своїх складів?

— До цього часу Москва заявляла, що готова надати таку можливість. Але, як я вже казав, придністровська влада не дозволяє військовим експертам проїхати територією регіону до російських арсеналів.

— На якому рівні нині переговорний процес між Кишиневом і Тирасполем?

— Після київської зустрічі президентів України, Молдови і російського прем'єра експертні групи Кишинева і Тирасполя розробляли основні напрями «загальних просторів» (це поняття було запроваджене за українською ініціативою): оборонного, соціального, економічного, правового. На жаль, позиції сторін щодо цих «загальних просторів» збігаються з їхніми ж позиціями щодо спільної держави. Позиція Кишинева така: єдина Молдова з автономним статусом для Придністров'я. А позиція Тирасполя — конфедеративний устрій Молдови на основі асоціативного членства регіону, скажімо, у федерації. У зв'язку з відставкою уряду наприкінці минулого року експерти групи аж до останнього часу не зустрічалися. Україна знову виступила з ініціативою, яку висловив у Кишиневі заступник міністра закордонних справ Дмитро Ткач: провести міжнародний робочий стіл з проблем Придністров'я. На сьогодні ситуація склалася так: є низка угод, підписаних сторонами, є проекти статусу регіону, запропоновані Кишиневом і Тирасполем, є дві серйозні пропозиції посередників — про відкладений статус чи про поетапне врегулювання конфлікту (ініціатива Президента України). Тиждень тому молдовські й придністровські експерти зібралися знову. З новою пропозицією виступила молдовська сторона, її тепер обговорюють у Придністров'ї.

— Чи є певні компроміси в новій пропозиції Кишинева?

— Запропонований Кишиневом документ, як на мене, багато в чому компромісний, але остаточне рішення й можливе лише на основі взаємних компромісів.

— Чи може Придністров'я розраховувати на статус уже в нинішньому році, як це твердять у Кишиневі?

— Шлях до остаточного статусу тривалий. Але в чому я не сумніваюся — це те, що нинішнього року в придністровському питанні будуть важливі зрушення. Це може визначитися на київській зустрічі президентів України, Росії і Молдови, яка готується.

Бесіду вела Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

Молодь проти неонацизму

У Чилі, незважаючи на заборону уряду, в глибокому підпіллі відбувається міжнародний форум неонацистів, приурочений до 111-го дня народження Адольфа Гітлера. За повідомленнями агентства «Рейтер», на форум з'їхалися члени неонацистських організацій з різних країн, зокрема з Іспанії, Німеччини та Аргентини. У зв'язку з цим у столиці країни Сантьяго організовано двохтисячний марш протесту. Учасники зібрання зажадали від конгресу країни ухвалити антинацистський закон. До речі, цей марш теж можна назвати міжнародним, адже в ньому брала участь молодь з Аргентини, Мексики, Венесуели та Уругваю.

Фото АП.

«Реве та стогне» — в австралійському рекламному ролику

В Австралії з успіхом відбулися концерти українського композитора Мирослава Скорика. Окрім його відомих творів, уперше прозвучала симфонія «Українці в Австралії», присвячена 50-річчю перебування українських поселенців на Зеленому континенті. В концертах брала участь молода солістка Київської філармонії Наталія Ніколаїшин. Її прекрасний голос і природна краса просто зачаровували аудиторію.

До святкування круглої дати підготувалися і в діаспорі. Композитор Анатолій Мірошник, який мешкає в Австралії з 1949 року, презентував добірку оригінальних оркестрових та ліричних композицій. Він уже випустив кілька власних компакт-дисків. Останній має назву «Нам в Австралії — 50».

А про те, що наша музика неабияк популярна в Австралії, свідчить хоча б такий факт: її нерідко можна почути в рекламних роликах приватних фірм. Приміром, нещодавно по телебаченню почали крутити нові ролики під супровід мелодій «Реве та стогне Дніпр широкий» і «Щедрик».

Павло АНГЕЛУЦА.

Канберра.

Щасливими не народжуються. Ними стають...

Із 70 прожитих років Віталій Антонович Сацький півстоліття присвятив металургії

Герої України

«Для мене металургія — як фантазія для музиканта. Так я люблю її! І ніде не соромлюся казати це...»

Віталій САЦЬКИЙ,
Герой України,
генеральний директор,
голова правління
ВАТ «Запоріжсталь»

Рядки біографії

В. Сацького:
Народився 22 квітня 1930 року в місті Пологи Запорізької області.
«Запоріжсталі»:
16 листопада 1933 року, коли було видано першу плавку чавуну на доменній печі № 1, вважається днем народження комбінату.

Живу, поки працюю!

— Я ніколи в житті на пенсію не збирався і не збираюсь! —однозначно каже Віталій Антонович. — Бо чітко розумію: моє життя продовжиться доти, доки я буду працювати. Так що не вірте чуткам, що ото бува розпускають.

У 1968 році Віталій Сацький став наймолодшим у Союзі головним інженером металургійного комбінату «Криворіжсталь». Зараз же старших від нього директорів металургійних комбінатів уже немає...

Але не цим пишається Віталій Антонович.

— Найвища для мене цінність — Людина, — каже він. — І я можу з чистою совістю сказати, що за ці роки (15 років директорства на «Запоріжсталі». — **В. Д.**) все, що можна було зробити для людей, ми зробили. Можливо, не до кінця. Та ще доробимо!..

Його дід і батько були залізничниками. Тож і Віталій збирався вступити до інституту військових інженерів залізничного транспорту. І хоча був круглим відмінником, у прийомі документів йому відмовили.

— Я так зрозумів: через те, що був на окупованій території, — розповідав нині. — А тому вирішив з військовими більше ніколи своєї долі не зв'язувати...

Оскільки в сім'ї зайвих грошей ніколи не водилось (п'ятеро дітей), Віталій пішов «туди, де навіть за трійки стипендію платили». Отак, якщо чесно, і потрапив до металургійного інституту.

Дитинство, як і в його ровесників, закінчилося... у дитинстві. Зрештою, і запам'яталося небагато чим. Найбільше — «дуже красивою річкою Конкою, всією у заростях, і немов намальованими луками, де вся дітвора проводила свій вільний час», та «трьома днями перебування в піонерському таборі у Бердянську, влітку 1941-го...» Відтоді і почалося суворе життя.

— У 44-45 роках я працював у колгоспі імені Калініна: з ранньої весни до пізньої осені, — пригадує патріарх української металургії. — Відпотієш 4-5 місяців, а на штани й не заробиш. Тоді я й почав думати, де і як заробляти гроші. І в інституті практично жодних канікул не відпочивав: перші два роки працював улітку піонервожатим, потім — на заводах, де проходив практику, влаштовувався робітником. Останній раз у Сталінграді, на «Красном Октябре».

В. Сацький 26 років пропрацював на «Криворіжсталі» на посадах від підручного вальцювальника до головного інженера.

У серпні 1956-го, після півторарічної роботи комсоргом «Криворіжсталі», напередодні пуску першого прокатного стану, Віталій Сацький, дипломований інженер-прокатник, став підручним вальцювальника. Невдовзі й першу зарплату робітника отримав.

— П'ять з половиною тисяч карбованців! — ніби вчора те було, світиться Віталій Антонович. — Що б це сьогодні? Важко навіть сказати. Тоді відро вишень коштувало руб, абрикос — руб-два, м'ясо — руб двадцять—руб сорок, на вибір...

— І на що ж ви ту зарплату витратили, пам'ятаєте? —заінтригований уже і я.

— Як «Отче наш»! Я перед цим, десь за півроку, одержав квартиру. І в нас у квартирі майже нічого не було. Тому найперше пішов на базар, купив стіл, стільці, ліжко — все необхідне. Не тільки обставили квартиру, ще й лишилося більше половини...

«Криворіжсталь» для мене — все!

Ось так: не менше й не більше! Бо...

— Це — основні роки, справа всієї молодості й зрілість!..

Утім, судіть самі. Навіть якщо хто жодного разу й не бачив живою оспіваної Остапом Вишнею «Домахи», зможе оцінити хоча б статистику. Коли Віталій Сацький приїхав на «Криворіжсталь», то там було всього 3 доменні печі, механічний цех і цех ливарниць. А коли від'їжджав, було 9 доменних печей, 10 конверторів, 6 мартенівських печей, 3 блюмінги і 10 прокатних станів. Кожен стан — як завод. Як головний інженер і голова робочої комісії, він постійно відповідав за всі рішення, за прийомку і здачу об'єктів державній комісії. Знаменита «дев'ятка», добове виробництво якої було 11,5 тисячі тонн, будувалася першою в Союзі при ньому. Аналогів їй не було.

Рядки біографії

«Запоріжсталі» і В. Сацького: Від 2 січня 1986 року й донині вони одне ціле.

Безвихідних ситуацій не буває

Монолог генерального директора «Запоріжсталі»

— На «Запоріжсталь» довго підбирали директорів. Комбінат тоді працював надзвичайно незадовільно. І я не дуже хотів сюди йти. Та в ЦК, коли брали, знайомі хороші товариші сказали: «Іди й ні на кого не оглядайся!»

Мені «пощастило» колосально! Я передбачав, що там розвал. Але щоб такий! Навіть не уявляв! У дуже складні й важкі умови ми потрапили.

Звичайно, я прийшов сюди досить уже підготовленим. Хоча до нової людини завжди придивляються. Нерідко зустрічають у штики, з недовірою. Та коли я провів кілька нарад і послухав, зрозумів, що все буде в порядку.

А ось повна некомпетентність деяких партійних керівників, особливо секретаря райкому, який у всі дірки ліз, мене дуже дивувала. Кожен хотів покомандувати: то з райкому, то з міськкому — відвантаж те, відвантаж це... Поки я не сказав: «Вибачте, як це так —відвантажити?! Хто ви такі?» За виробництво не відповідають, а завдання дають. Звичайно, були невдоволені таким поворотом. Через день — «принеси пояснювальну!» Я більше року не ходив, а коли пішов, сказав: «На ключі — сідай і працюй, а я спокійно подам заяву...» Якби захотіли прибрати, у них би нічого не вийшло. Я знав, що робити, як працювати... Звичка головного інженера: перш ніж приймати якесь рішення, десять разів прорахувати, продумати і продивитись, — завжди виручала.

Перше, що я зробив на «Запоріжсталі», — попросив заходи з закріплення кадрів. Мені принесли отакенні два стоси... Заходи були, а кадрів у цехах уже не було...

Цитата з комбінатівської газети «Днепровский металлург»:

«Как ни парадоксально, 70-е годы, которые обычно считаются застойными, для «Запорожстали» были годами самых высоких технико-экономических показателей. «Застой» начался в начале 80-х, когда стремление давать план любой ценой, погоня за сиюминутными успехами и рекордами нарушали ритмичную работу. Всю технологическую цепь начало лихорадить. Запорожсталевцы хронически не справлялись с производственными заданиями. Это было началом последовавшего затем глубокого спада производства. Это стало серьезным экзаменом для нового директора... В таком положении принял комбинат В. А. Сацкий».

Раніше начальників цехів «здавали» за командою міністра або заступника міністра. Я одного разу останньому прямо заявив: «Я тут розберуся сам!»

Тож ті стоси заходів із закріплення кадрів ми викинули й лишили 2—3 сторіночки. І взяли за основу: кожен «зайвий» карбованець вкладати в людину. Досі не відступаємо від цієї програми. Лишили тільки технологію і дисципліну. Дуже серйозно поставлено у нас нині кадрове питання. Особливо з підготовки молоді.

Сиріт і напівсиріт з училищ беремо в першу чергу. Відмінників з СПТУ направляємо на навчання й самі платимо стипендії. Хто від нас пішов до армії, забираємо за будь-яких умов. Особлива увага — сім'ям наших робітників... А конкурси на кращого за професією, науково-практичні конференції молодих спеціалістів!..

Люди сьогодні так змінились у ставленні до комбінату і роботи! Розумію, що умови навколишнього життя примушують замислитися. А в нас і побут налагоджено, і харчування, і стовідсоткове перевезення на роботу й додому в усі кінці міста. Плюс — відпочинок. Плюс —надання допомоги 7,5 тисячі пенсіонерів (зараз у квартал кожному додатково буде до 60 гривень. А за рік на це піде майже 3 мільйони гривень).

Із квітня вводимо медичне страхування на безкоштовне лікування.

А ще ж ми жодного разу за всі ці роки не зірвали виплату зарплати. Якщо до перебудови система зарплати була одна, то нині ми повністю змінили її. У нас бригадир отримує більше від робітника найвищої кваліфікації на 15 відсотків, майстер — більше за бригадира, і так по всьому ланцюжку. Замість 8 розрядів у нас зараз 18-розрядна система. Будемо вдосконалювати її й надалі, щоб більше цінувати людей і платити їм за розум. З часом хочемо досягти такого рівня, щоб жодна комерційна структура не змогла переманити нашу молодь до себе системою оплати. Важко, але завдання таке перед собою ми поставили.

А ще ми повністю забезпечили людей харчуванням: збудували свій тваринницький комплекс, взяли кілька підгоспів. Мораль тут проста: сита людина і сталь зварить, і все інше зробить. Коли ж сталевар голодний, а ще гірше, коли діти голодні, то з нього нічого не візьмеш, ні за що не спитаєш. Чому ми брали підгоспи? Бо бачили, що на селі будуть великі негаразди. Навіть думали свого часу, що й нам доведеться зарплату видавати продуктами. Двічі й на межі були... Нині ми щороку тільки в місті продаємо власної продукції на 15—16 мільйонів гривень. Це без того, що 16 дитсадків годуємо, дитячі оздоровчі табори, базу відпочинку, 15 їдалень на території комбінату забезпечуємо. У нас близько 6 тисяч жінок, які з комбінату йдуть додому з усім необхідним: на роботі будь-яку ковбасу можуть купити, м'ясо, олію, масло, молоко, хліб, борошно, крупи... Тільки в останні роки ми дві нові пекарні в Італії закупили, 9 переробних міні-заводів... Біля бази відпочинку, що в Приазовському районі, найкращої на узбережжі Азовського моря, поставили пекарню, зараз зводимо молокозавод.

...Взагалі-то, я вважаю, незамінних людей нема. Але якщо працює система. У нас зараз вона є, і головне —зберегти її. Хочете — вірте, хочете — ні, але я повністю довіряю своїй нинішній команді. Нікому з начальників цехів ніг не переставляю. Я тільки контролюю хід робіт по журналах і комп'ютерах. Я не втручаюсь, не заважаю. І необов'язково сьогодні директору сидіти допізна на комбінаті, по графіку цехи обходити. Головне — скласти фінплан і виконати його. Простежити, щоб ліміти по витратах не перевищити. Це головне завдання директора і його штабу. А тому всі мають рухатись, рости, не обростати мохом, як старі окуні.

В основі нашої діяльності зараз — кон'юнктура ринку. Ми хочемо бути гнучкими, роботоздатними і конкурентоспроможними. Тільки за цих умов можна нині заробляти гроші.

Мабуть, те, що ми нікого не критикували і не лаяли, хоч як важко було, а шукали шляхи виходу самі, було найправильнішим нашим рішенням.

У перші роки розвалу в певних випадках я йшов на дуже великий ризик, віддаючи метал майже за безцінь,— аби лиш не стояти! Якось учепитись! Сам навчався і людей своїх учив. Довелося пройти все! І антидемпінгові процеси. І зараз вони бувають. Але це й зрозуміло —люди захищають свій ринок. Це — природний процес, дрібниці життя.

На сьогодні ми всю свою продукцію продаємо. 70 відсотків — на експорт, з якого трохи до близького зарубіжжя: Прибалтика, Білорусія, Росія. Решту 22—24 відсотки внутрішній ринок споживає. Останнім часом він потроху почав підніматись: десь із кінця минулого року. Сільгоспмашинобудування практично не працює, а раніше ж було основним споживачем нашого металу. Від цієї галузі значною мірою залежатиме доля нашої металургії. Та сьогодні дуже важко передбачити перспективу. Тим більше, що кожен виживає тільки за рахунок своїх коштів.

Оскільки ж без металургії жодне суспільство існувати не може, то металургія жила і буде жити. Тим паче, що Україні не треба створювати її, ми маємо її і багато знаємо. Виживе ж той, хто зможе зробити завод конкурентоспроможним. А це — якість, сортамент, ціна, кількість... Нинішнього року ми плануємо витратити на модернізацію близько 300 мільйонів гривень власних коштів. Це допоможе «Запоріжсталі» й надалі лишатися серед металургійних заводів України на першому—другому місці за економічними показниками. А на сьогодні по витратах (найнижчих!) і прибутку (найвищому!) жодне підприємство України не працює краще від «Запоріжсталі».

Коли я прийшов сюди директором, на проммайданчику було 14 тисяч персоналу, на початок же нинішнього року —19250 чоловік. Ми збудували багато екологічних об'єктів: починаючи від шламовловлювача біля аглофабрики, оборотного циклу в мартенівському цеху, цеху виливниць... Ми практично перестали скидати в Дніпро шлами, до 500 тисяч тонн їх переробляємо на аглофабриці. І зараз проводимо модернізацію. Закінчуємо будівництво майже нової доменної печі. Наприкінці квітня почнемо задувати її. Окрім модернізації мартена та реконструкції аглофабрики, посилено займаємося реконструкцією прокатних цехів. Особливо цеху гарячої прокатки.

Зараз ми вийшли на практично стовідсоткову оплату замовлень грошима, через що сьогодні багато хто й нарікає на мене. Якщо попит на прокат утримається на нинішньому рівні, то вийдемо на рівень виробництва 1990 року. А може, й вище.

Треба самим гроші заробляти, не чекати інвестора. Я стільки переговорів провів з інофірмами, але вони надто багато балакають і обіцяють. Коли ж до справи доходить, одна умова, друга...

Он скільки розмов було, коли пакет акцій передали в управління Василю Івановичу (народному депутатові України Хмельницькому. — **В. Д.**). А він передав його нам. Повірте, нам кращого партнера важко було знайти. Вони — толкові хлопці, не заважають. Навпаки, створюють усі умови, щоб колектив працював. Нині ось 25 відсотків державного пакету акцій пообіцяли передати в управління мені. Але не знаю, як воно буде. З часом, гадаю, його також продадуть. Та головне, щоб колектив не постраждав...

Присвоєння Героя не чекав...

Віталій Антонович Сацький став першим у Запорізькій області Героєм України.

— Для мене це було повною несподіванкою, —розповідає він. — Я не знав! Якраз тоді температурив. Хтось із Києва подзвонив і сповістив про це. Дружні стосунки з Президентом України тут ні до чого. Коли Леонід Данилович був директором «Південмашу», часто приїздив до нас. Тоді ж усе було по нарядах, а в них металу не вистачало. Він весь час і просив допомогти металом. Я — людина ризикова, завжди брав відповідальність на себе і метал сусідам давав. Так ми, власне, і подружили. Потім були народними депутатами України. Сказати, щоб я коли-небудь використовував дружні стосунки з ним, не можу. У нас просто нормальні, чисто людські стосунки.

Чи прислухається Леонід Данилович до мене? Вислуховує завжди. Як використовує, сказати важко. Там же до нього стільки заходять і стільки приносять інформації! Тільки він один може оцінити.

Буває, іноді телефонує мені. Не так часто. І я —рідко. Він, правда, й лає, що рідко дзвоню. Та хіба ж можна використовувати хороше ставлення до мене Президента? Насамперед хочеться самому краще й краще працювати, щоб не соромно було Президенту в очі дивитись. Бо він завжди, як зайдеш до нього, спершу питає про справи.

... Не втримався я й ще від двох запитань Віталію Антоновичу. Перше: як він оцінює часту зміну керівників на рівні області та міста? Друге: чи є нині єдність у директорському корпусі?

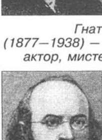
— Будь-яка часта зміна керівників нічого, крім шкоди, не приносить, — вважає Віталій Антонович. —Від лінії в кресленні до серійного виробу роки минають. Так і тут, між людьми. Тільки ще важче стає! А щодо єдності в директорському корпусі, то я її не бачу. Зараз люди так змінилися за своєю філософією, зовсім іншими стали, ніж 5—8 років тому. Кожен усе приховує, нічого не скаже...

Володимир ДУПАК.
Запорізька область.
Фото Бориса ДВОРНОГО.

Обличчя тисячоліть 2000

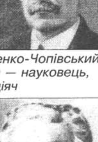
IV. 1501—2000 р. р.

Юрій Хмельницький ► (бл. 1641—1685) — гетьман України в 1659—1663 роках, син Б. Хмельницького

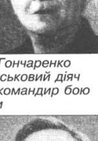

◄ Микола Василенко (1866—1935) — науковець, громадський діяч

Гнат Хоткевич ► (1877—1938) — письменник, актор, мистецтвознавець

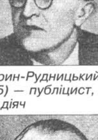

◄ Никанор Хржонщевський (1836—1906) — фізіолог, гістолог

Василь Хрущов ► (1882—1941) — вчений у галузі електротехніки, академік

◄ Іван Фещенко-Чопівський (1884—1952) — науковець, політичний діяч

Єлизавета Хуторна ► (1886—1980) — актриса

◄ Аверкій Гончаренко (?—?) — військовий діяч армії УНР, командир бою під Крутами

Борис Ларін ► (1893—1964) — мовознавець, академік

◄ Іван Кедрин-Рудницький (1896—1995) — публіцист, політичний діяч

Василь Харченко ► (1910—1971) — актор, режисер

◄ Наталя Меклін-Кравцова (народ. 1922) — учасниця Великої Вітчизняної війни

Володимир ► Забаштанський (народ. 1940) — поет

◄ Рауль Чілачава (народ. 1948) — поет, перекладач, науковець

(№ 55. Далі буде).

Ведучий рубрики Віталій АБЛІЦОВ.

Довгобуд, що може обернутися Апокаліпсисом

У початковому варіанті гідроенергетичний каскад, який довго зводиться на Дністрі, мав іншу адресу. Його планувалося спорудити поблизу Могилева-Подільського на Вінниччині. Але тоді, у сімдесятих роках, проти появи цього монстра рішуче виступили представники української інтелігенції на чолі з письменником Олесем Гончарем. У зверненні до Політбюро ЦК КПРС вони назвали ідею побудови гідроенергетичного каскаду згубною, оскільки внаслідок перекриття Дністра в зону затоплення мали потрапити десятки подільських сіл, тисячі гектарів родючих земель. І проектанти відшукали інше місце під забудову на терені Чернівецької області.

Спершу Дністер поблизу села Ожеве Сокирянського району перегородила гребля гідроелектростанції. Вона надійно працює на енергетику України. Кількома десятками кілометрів нижче зведено ще одну греблю — буферну. Одна з її функцій — регулювати паводки на Дністрі, які колись завдавали величезних збитків населеним пунктам, розташованим у пониззі ріки. Завдяки цій споруді вдалося загнуздати стихію.

У 1983 році розпочалося будівництво найбільшого складового вузла Дністровського каскаду — гідроакумулюючої електростанції. Подібних об'єктів у світовій гідроенергетиці ще не споруджувалося. Лише у Бразилії втілюється в життя подібний проект, але він істотно різниться від українського.

Агрегати цієї станції працюватимуть у режимі «насос-турбіна». Ввечері, коли є надлишок струму, з їхньою допомогою наповнюватиметься водою з Дністра 150-гектарне водоймище. Вдень, у години пікових навантажень, вода звідси скидатиметься на лопаті турбін, і потужні генератори вироблятимуть дешеву електроенергію. Крім того, водоймище має стати джерелом зрошення земель для прилеглих областей України.

На жаль, грандіозний задум залишається нереалізованим. Через незадовільне фінансування будівельно-монтажні роботи на майданчику практично припинилися. Ось довідка голови Чернівецької облдержадміністрації Теофіла Бауера:

— У 1996 році на будівництво Дністровської ГАЕС державою було виділено 41 мільйон гривень, у наступному році — 25 мільйонів гривень, а позаторік — лише 6 мільйонів. Великі надії покладали ми на минулий рік. Але замість обіцяних 179 мільйонів гривень гідробудівцям надійшло тільки 20 мільйонів. Ясна річ, що за такого фінансування справа повністю загальмувалася.

Через відсутність коштів припинилося прокладання підземних галерей. В результаті відбувається зволоження схилів Дністра, псується кріплення шахт, активізувалися карстові процеси. З ложа водосховища, не обладнаного фільтраційними екранами, волога теж просочується у вапнякові породи, що призводить до їхньої ерозії. Ось висновок науково-технічної ради Міненерго України, зроблений торік: якщо терміново не відновити роботи зі зміцнення схилів Дністра, може відбутися катастрофічний зсув високого берега й перекриття русла ріки, що в свою чергу призведе до руйнації діючої гідроелектростанції, греблі буферного водосховища, а відтак до затоплення розташованих нижче населених пунктів України й сусідньої Молдови.

До застороги фахівців слід негайно прислухатися. Інакше на буковинців та їхніх сусідів може впасти апокаліптична покара.

Двічі на цей майданчик навідувався Президент України Леонід Кучма, двічі — колишній прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко. Але об'єктові від того легше не стало. Може, новий уряд зуміє кинути рятівний круг унікальній будові й запобігти катастрофі?

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Доля Дністровської ГАЕС усе-таки не безнадійна

Канадська компанія ICE береться тепер фінансувати будівництво

Коментує ситуацію начальник управління капітального будівництва та перспективного розвитку колишнього Міністерства енергетики Леонід КОСТЮК.

— Катастрофічним становище цього енергооб'єкта я не назвав би, але воно справді поки що залишається досить неблагополучним. Серйозну небезпеку становлять техногенні процеси. А їх можна сповна контролювати тільки за активної роботи на станції та поблизу неї. Тому дуже важливо швидше закінчити будівництво, в яке й так уже вкладено 300 млн. доларів. Щоб запустити перший комплекс із трьох гідроагрегатів, треба освоїти ще не менш як півмільярда. Загалом для введення семи планованих агрегатів потрібно буде мільярдного вкладу. Для бюджету нашої країни — непосильна сума. Світовий банк, зваживши можливості української сторони, вважає для себе цей проект невигідним і відклав на непевний термін. Довелося шукати нестандартних рішень. Спираючись на спеціальну урядову постанову, Фонд держмайна провів конкурс інвесторів — претендентів на право управління державним пакетом акцій ВАТ «Дністровська ГАЕС» (90%). Канадська компанія ICE, яка перемогла в цьому конкурсі, береться тепер фінансувати будівництво. Але в перспективі розраховує викупити частину акцій і закріпитися на нашому енергоринку. За умовами конкурсу інвестор отримує в управління не тільки контрольний пакет акцій гідроакумулюючої станції, що будується, а й діючої компанії Дністергідроенерго, тому урядові гарантії в цьому разі не потрібні. Введення перших трьох агрегатів намічено в 2004 році. Якщо співпраця буде успішна, другу чергу будівництва завершать до 2009 року. Термін окупності проекту — 10 років. Після введення першого агрегату інвестор має право відпускати в енергоринок «пікову електроенергію», що нею і є енергія ГАЕС, за підвищеним тарифом. У всьому світі вона досить дорога, але її вигідно продавати. Нині розробляється пакет необхідних документів, які обумовлюють усі нюанси відносин з інвестором. Контракт на управління державними акціями практично готовий і елемент цього контракту — інвестиційну угоду —наприкінці квітня буде передано на розгляд у Кабінет Міністрів. У травні очікується приїзд президента компанії ICE Д. Аткінсона. Тоді й буде прийнято остаточне рішення.

Перший транш у 25 млн. доларів очікують уже через два місяці після підписання контракту. Частина цих грошей відразу піде на приведення об'єкта в безпечний стан. Підрядники зобов'язуються працювати швидко та якісно. Слід зазначити, що консервація такої будови з обов'язковим наступним супроводом коштувала б державі значно дорожче від вартості всього проекту. Тому хочеться вірити, що й уряд буде послідовний у прийнятті рішень, і інвестори, всупереч сумнівам декого з опонентів, не підведуть.

Записала Людмила МЕНЖУЛІНА.

Енерготягар

Час халяви минув

стверджує заступник голови Рівненської облдержадміністрації Анатолій ЮХИМЕНКО:

— Виконавча влада вжила для цього низку заходів.

Щодня контролюємо надходження коштів на рахунки енергопостачальних підприємств, їх розподіл та використання. Теплопостачальні підприємства області відкрили розподільчі рахунки та встановили відсоток щоденних перерахувань платежів за спожиті енергоносії з виручки за використану теплову енергію.

І лише як крайній захід, енергопостачальні підприємства припиняють газо-, тепло- та електропостачання всім споживачам-боржникам. А також вживаємо заходів щодо примусового стягнення коштів за використані газ, електричну та теплову енергію. Так, уже сьогодні від систем газопостачання від'єднано 42 підприємства й організації та 179 індивідуальних споживачів, від електропостачання — 69 боржників, від теплопостачання — 116.

У результаті вжитих заходів в області значно поліпшилися розрахунки за спожиті нинішнього року енергоносії. Так, від початку року рівень проплати за електроенергію в цілому становив 78,4 відсотка, в тому числі банківськими коштами — 34,5 відсотка. Інакше кажучи, спожили електроенергії на 29,2 мільйона гривень, сплатили — 22,9 мільйона, і половина цієї суми — живими грішми. Причому розрахунки населенням області проведено на 98 відсотків, бюджетними установами місцевого самоврядування — на 74,7 відсотка.

Гірші справи з розрахунками за спожитий газ. Так, за перший квартал його було використано на 53,5 млн. грн., а сплачено лише 13,1 млн. грн., або 24 відсотки.

Від початку року рівень проплати за теплову енергію в цілому становив 90,4 відсотка (спожили на 11,9 мільйона гривень, проплатили — 10,7 млн. грн., у тому числі банківськими коштами — 6,8 млн. гривень).

До речі, значно гірше проводять розрахунки з пільг та субсидій, які надають населенню під час оплати за енергоносії. Це пов'язано з тим, що контрольними цифрами Міністерства фінансів до бюджету області доведено відшкодування пільг та субсидій лише на 52,6 відсотка.

Записала Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Велика Британія допомагає «малюкам»

Завдяки реконструкції міні-гідроелектростанції на річці Рось бюджет Корсуня-Шевченківського може щорічно поповнюватися 200 тисячами доларів.

У великих перевагах використання «чистої» електроенергії, її стабільності й дешевизні переконали черкащан британські фахівці, котрі взялися допомогти відновити дві малі гідроелектростанції у Стеблеві та в Корсуні-Шевченківському. Загальна вартість проекту, який здійснюється українськими і британськими енергетиками, становить півтора мільйона доларів.

Щоб привабити до цієї вигідної справи потенційних інвесторів, потрібно зовсім мало — відпустити міні-ГЕС на податкові «канікули». Хоча б на два роки...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Голоси класиків — у «Голосі України»

«А віз і досі там...»

Лист до редакції:

«Шановна редакціє!

10 березня «Голос України» вмістив публікацію професора І. Валька «...і дивний сон мені наснився», де цікаво розповів про те, як «з космічних висот» спустилися наші великі класики Тарас Шевченко і Леся Українка й люб'язно запропонували свої поезії, написані дуже давно, але які так підходять до сьогодення, бо в нас, як у відомій байці, — «віз і досі там». Чи не наснилися ще шановному авторові якісь інші сни, де класики, котрі, безумовно, були пророками, звертаються до нас зі свого вічного космічного буття? Відомо ж бо, що коли нетлінне щось читаєш, замислюєшся, то воно й сниться тобі. Може, редакція започаткувала б таку рубрику «Голоси класиків — у «Голосі України»?

Із повагою Тетяна ПАВЛЕНКО.

Полтава.

Від автора.

Аякже, сниться... Іще тієї самої ночі Леся Українка попросила мене (уві сні, звичайно) передати до шановної, як вона висловилася, в космічних далях газети «Голос України» ще одного свого вірша. Ось він. Прошу редакцію вмістити його цілком:

Пан Політик

Ба, що робить?
Скінчився вік лицарства,
доводиться не списом, а пером
боротися з Іваном та Петром...
Пишу статтю
«Про кризис господарства».
Я знаю, що я не Ціцерон,
А все ж таки, коли я добре схочу,
то хоч кого словами добре обморочу...
Скажу промову в «партії ворон».
Тепер всяк хам показує натуру,
А нам мовчать?
Це був би чистий страм?
Та я готов піддержать сім програм!..
Я становлю свою кандидатуру!

Леся УКРАЇНКА,

1906 рік.

Наче про нас. А, може, й не про нас, бо хіба стаття «Про кризис господарства» сьогодні так потрібна, коли того господарства вже майже немає.

Але ось що було далі, наступної ночі. Заходить такий собі товстун і каже: «Бачу, чую, читаю і знаю, бо, як у тій вашій недавній пісні «Мне сверху видно все, ты так и знай». Я — дідусь Крилов. Читав вашого Тараса і вашу Лесю. Розумно і дотепно! Може, й мою байку, попросіть редакцію, хай надрукує. Йде у вас там реформа якась. Ось що я писав про неї майже 200 літ тому:

Волки и Собаки

В каком-то стаде у Овец,
Чтоб Волки не могли их более тревожить,
Положено число Собак умножить.
Что ж? Развелось их столько, наконец,
Что Овцы от Волков, правда, уцелели,
Но и Собакам надо ж есть:
Сперва с Овечек сняли шерсть,
А там, по жеребью, с них шкурки полетели,
А там осталось Овечек пять-шесть,
И тех Собаки съели.

Іван КРИЛОВ,

1818 рік.

...Отакі-то сни наснилися мені. Коли ще присняться, проситиму редакцію надрукувати. Може, й справді голоси класиків у «Голосі України» нам більше допоможуть, ніж той Захід, чи той Схід. Бо ми — це ми...

Іван ВАЛЬКО.

Від редакції.

Коли подібні сни приходитимуть до нашого постійного автора, ми, за змогою, публікуватимемо їх.

Оголошення

У номер

■ **Київ**

Солодкий ринок захищатимуть. Ціною

Споживачеві знову доведеться розкошелитися. 2 гривні за кілограм — такою визначено мінімальну ціну на цукор у проекті постанови Кабміну. За словами віце-прем'єра Михайла Гладія, мінімальна ціна захистить внутрішній ринок від неконтрольованого ввезення цукру з Росії і Білорусії. Імпортери «постачають цукор з сирцю. Що здешевлює вітчизняний солодкий пісок, а в селян зникає стимул вирощувати буряки». Проект постанови також пропонує встановити квоту на продаж цукру в Україні на рівні 1,6 млн. тонн і затвердити мінімальну ціну на сировину. З вересня цукроварні сплачуватимуть аграрникам не менш як 139 грн. за тонну буряків.

■ **Одеса**

Їздити буде зручніше

Одеське СП «Татра-Південь» та московський завод «Динамо» розпочали спільну роботу над проектом трамвая принципово нової конструкції. За задумом фахівців, надійність, комфортабельність, дизайн будуть такими, що нова техніка їздитиме і в Україні, і в Росії. Збиратимуть трамваї в Україні, а москвичі постачатимуть свої комплектувальні, передусім — електроустаткування.

Потреба в нових трамваях є, адже парки машин багатьох міст України потребують оновлення. Та й виробникам, приміром, київському заводу «Авіант», дніпропетровському «Південмашу», замовників вистачає. От якби ще й розраховувалися за зібрані трамваї вчасно.

■ **Львів**

Вільне слово — корінь і крона

За ініціативи прес-служби міської ради журналісти Львова разом із міським головою Василем Куйбідою посадили свою «алею демократії» у парку Знесіння, повідомляє наш власний кореспондент Оксана Теленчі. Кожне видання обрало своє дерево і позначило табличкою. Газету «Голос України» репрезентує ясен. Міський голова висловив свої міркування щодо «хвилі свободи», яку проводять журналісти газети «Експрес», відстоюючи свободу слова. Підтримуючи законодавчі ініціативи журналістів, В. Куйбіда вважає, що барикада біля пам'ятника Т. Шевченкові — святотатство і пропонує перенести її до міської ратуші. Тим часом голова обласного суду В. Государський дав згоду на створення етичної комісії, куди увійдуть редактори обласних газет. Комісія буде присутня під час розгляду журналістських справ у суді.

■ **Фотофакт**

Переможниця костюмованого балу котів у Вінниці персидська 10-місячна кицька Олександри Осипової — Саманта Фокс (названа на честь іноземної попзірки) — виступала в костюмі всесвітньо відомої красуні Скарлетт О'Хара.

Фото Андрія КІКОТЯ (УНІАН).

Орли з «гнізда» міськвійськкомату

Столичні новобранці — еліта молодого поповнення

Репортаж

(Початок на 1-й стор.).

18 квітня перші призовні орли з «гнізда» Київського міськвійськкомату полетіли до Чернігова і Василькова. Згідно з директивою начальника Генерального штабу ЗС та домовленістю з мером столиці, призовники-кияни нинішнього року служитимуть у Києві та області або, у крайньому разі, в області, що з нею межує. Так на практиці працює територіальний принцип комплектування Збройних сил України.

У межах призову «Весна-2000» Київський міськвійськкомат направив до армії та інших військових формувань України понад 2 тисячі осіб. За словами київського військового комісара полковника Володимира Шитова, план виконано безболісно.

— Чи хочу я йти до війська? Чесно? Не дуже..., — відверто зізнається чубатий новобранець, дістаючи з м'ятої пачки «Прими» цигарку. — Часи нині не ті. На патріотизм я не страждаю. Так вийшло — йду. Заодно перевірю, на що здатен...

Столичні новобранці не схожі на представників «робітничо-селянської» армії. Високі, плечисті, здорові... Багато хто — зі спеціальною середньою та вищою освітою. Це, безперечно, еліта молодого поповнення.

Після шикування хлопців ведуть до клубу. Лунають традиційні настанови ветеранів, мам, військкому... Від мерії призовники отримують подарунки: блокноти, конверти, пластмасові кухлі — все це знадобиться у солдатському побуті.

— Господи, тільки б повернувся здоровий, — витирає почервонілі очі жінка у світлому плащі. — У мене ще один син підростає. Десять йому. Я чула, збираються професійне військо робити. Може, встигнуть, доки молодшому вісімнадцять виповниться...

Олег ВЛАСЕНКО.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Музика дивовижного Воскресіння

У столичному палаці мистецтв «Український дім» відбувся концерт Державного ансамблю солістів «Київська камерата» під орудою Валерія Матюхіна. Своє мистецтво цього вечора дарували берегиня народної пісні народна артистка України Ніна Матвієнко, а також лауреат міжнародних конкурсів віртуозна скрипалька Мирослава Которович. У їхньому виконанні прозвучали зворушливі твори Максима Березовського, Лесі Дичко, Євгена Станковича, Мирослава Скорика, Олега Киви.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Назву змінити не можна

Із запізненням на добу сповістили кіровоградцям результати місцевого референдуму. Офіційно затримку пояснювали тим, що не надійшли вчасно документи з Кіровоградської районної виборчої комісії. А містом гуляло безліч чуток, зокрема, що на референдум не прийшла необхідна кількість людей, а оголосити його таким, що не відбувся, немає можливості, бо вже було прозвітовано про високу явку населення на всеукраїнському референдумі.

«Голос України» повідомляв читачам, що паралельно із всеукраїнським у Кіровограді проводили місцевий референдум: мешканці обласного центру мали визначитися із назвою міста. Було пропоновано три бюлетені з трьома можливими варіантами: залишити стару назву, запропонувати якусь іншу чи повернути місту історичне ймення — Єлисаветград. Згідно з оприлюдненими даними, кіровоградці не побажали змін — сімдесят відсотків тих, хто прийшов на референдум, проголосували за збереження нинішньої назви — Кіровоград.

Олег БОНДА...

В очікуванні амністії

Найближчим часом Верховна Рада розгляне у другому читанні закон України «Про амністію». Як повідомили в Державному департаменті з питань виконання покарань, згідно з цим документом на волю вийдуть близько 30 тисяч осіб. На думку заступника голови департаменту, цей контингент не становить кримінальної небезпеки для суспільства. Не позначиться він і на «туберкульозній» ситуації в Україні. Про кожного звільненого, хворого на туберкульоз буде повідомлено у спецдиспансери за місцем подальшого проживання.

Тим часом Департамент з питань виконання покарань зацікавлений у скороченні кількості спецконтингенту. 1999 року майже 53 відсотки засуджених громадян отримали альтернативні позбавленню волі міри покарання.

Спорт

■ **Футбол**

Ліга чемпіонів. 1/4 фіналу, матчі-відповіді.

«Барселона» (Іспанія) — «Челсі» (Англія, Лондон). 5:1. Стадіон «Камп Ноу». 98 000 глядачів. Рівалдо, 24, 99, з пенальті, Фігу, 45, Дані, 83, Клюйверт, 104 — Фло, 60. На 85-й хвилині Рівалдо не реалізував пенальті. Перший матч — 1:3.

«Лаціо» (Італія, Рим) — «Валенсія» (Іспанія). 1:0. «Стадіо олімпіко». 50 000. Верон, 52. Перший матч —2:5.

У півфіналі 2 і 9 травня зустрінуться «Барселона» і «Валенсія».

У півфіналі Кубка України 10 травня зустрінуться: **«Динамо» (Київ) — «Металург» (Запоріжжя) і «Кривбас» (Кривий Ріг) — «Зірка» (Кіровоград).**

■ **Теніс**

Монте-Карло. Турнір АТП серії «Мастерс». Андрій Медведєв (Україна) виграв у француза Себастьяна Гросжана — 2:6, 6:0, 6:3.

З дистанції вже зійшли — Марат Сафін (Росія), Марк Філіпусіс (Австралія), Густаво Куертен (Бразилія), Грег Руседський (Велика Британія), Ніколас Лапенті (Еквадор), Горан Іванишевич (Хорватія), Марк Россе (Швейцарія).

■ **Хокей**

Товариські матчі. **Збірна України — «Торпедо» (Росія, Нижній Новгород) — 4:2, 3:2 і 4:4.**

■ **Баскетбол**

Євроліга. Чоловіки. Півфінали. Салоніки (Греція). **«Маккабі» (Ізраїль, Тель-Авів) — «Барселона» (Іспанія) — 65:51, «Панатінаїкос» (Греція, Афіни) — «Ефес-Пілсен» (Туреччина) — 81:71.** Фінал — сьогодні.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

■ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
■ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
■ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
■ Рукописів не повертаємо.
■ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311071.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-63; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України